Wat je van peren leren kan

Geplaatst op 27 mei 2020

Ken je collega's!
In de rubriek 'Ken je collega's!' vind je blogs en interviews waarin je kennis kunt maken met (toekomstige) collega's van de studenten Radicale Vernieuwing Waarde-vol Onderwijs®.

Ik hoop dat ik dit nog een tijdje blijf doen, deze stukjes schrijven. Ik vind de gesprekken zo leuk. Het is iedere keer een ontdekking waar die gesprekken over blijken te gaan. Ze gaan zelden over waar ik vooraf denk dat ze over gaan. Zoals vandaag met Marianne van Kampen ("dik 61"), werkbegeleider bij Topaz Vlietwijk. Ons gesprek bleek te gaan over de perenboom in mijn tuin. Niet dat die perenboom ter sprake is gekomen overigens, maar gaandeweg het gesprek zag ik hem ineens staan.

Deze perenboom heeft ruim 30 jaar in weer en wind trouwe dienst gedaan bij een fruitteler in de Betuwe. In die jaren is de boom groot gegroeid en ieder jaar nauwkeurig gesnoeid, zodat hij veel vrucht draagt. En nu staat hij dus bij mij in de tuin. Het snoeien is gestopt, het bloeien niet. De laatste witte bloesem is er met de storm van vorige week uitgewaaid en de eerste babypeertjes zijn al te zien. Overigens had mijn perenboom vorig jaar last van roest (perenroest). Daar is bij Marianne geen spoortje van te ontdekken.

Hoe lang is 40 jaar?

Marianne heeft ook jarenlang trouwe dienst gedaan. Al meer dan 40 jaar werkt ze in de zorg. Ik weet niet eens hoe lang dat is, 40 jaar. Toen Marianne begon waren er nog zespersoons slaapzalen. Met gordijntjes. "We gingen met z'n tweeën naar binnen en begonnen met wassen. De pap-eters hadden van de nachtdienst dan al pap op bed gehad. Voor de brood-eters stond het bordje al klaar in de woonkamer, netjes met een cellofaantje erover. Zo ging dat toen. Het was niet liefdeloos hoor! Zo hadden we het gewoon geleerd. Wij bedachten wat goed was voor de mensen, we vroegen ze nooit iets. Dat is nu

ondenkbaar.”

Overgeplant

Sinds twee jaar is Marianne ‘overgeplant’ naar de functie van werkbegeleider. Nu begeleidt ze leerlingen in de praktijk en leert zij ze alles wat zij in die 40 jaar geleerd heeft. Oké, Marianne, als ik me morgen meld als leerling bij jou, wat is dan het belangrijkste dat je mij wilt bijbrengen? “Dat je luistert naar de mensen en kijkt wat mogelijk is. Als de bewoner en jij allebei een goed gevoel hebben, gaat het goed. En dat je dingen bespreekbaar maakt, met ideeën komt. Nou, als je dan ook nog zorgt voor een beetje gezelligheid, dan komen de nodige vaardigheden vanzelf. Ik wil als werkbegeleider het gevoel krijgen dat mensen bij jou in goede handen zijn.”

Terug geplant

Marianne plukt de vruchten van 40 jaar ervaring en deelt ze vervolgens uit. Met plezier. Twee maanden geleden bleek er Corona te zijn in Vlietwijk en veranderde een gewone afdeling plotseling in een cohortafdeling. En daar was Marianne. Met hetzelfde gemak waarmee ze twee jaar geleden was overgeplant, nam ze nu haar plek in als verzorgende op de cohortafdeling. “Ik heb weleens een MRSA-uitbraak meegemaakt, toen werkten we ook zo.” Ik wil niet beweren dat het Marianne allemaal koud laat, maar ik geloof niet dat ze er wakker van heeft gelegen. Ze is gewoon ontzettend blij dat ze iets kan betekenen, er kan zijn, weet wat ze moet doen en anderen kan helpen.

Het cohort is opgeheven. Er komt weer wat ruimte. De perenboom gaat weer terug naar de leerlingen. Nog een paar jaar peren uitdelen. Wat een rijkdom.

Meer artikelen over de thema's met trefwoorden:

Thema's: Vernieuwing onderwijs, Radicale Vernieuwing Waarde-vol Onderwijs®, Ken je collega's!